

- ▶ พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ
 วิชาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
 โคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓
- ให้อำนาจ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓
 - ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓
 เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๖

หลักการและเหตุผล

โดยที่การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง และมีแนวโน้มรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ โดยการให้สินเชื่อเพิ่มเติมเพื่อเสริมสภาพคล่องรวมถึงการชะลอการชำระหนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิชาชีพที่คาดว่าจะลดลงอย่างรุนแรงจากผลกระทบของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งมาตรการดังกล่าวต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อป้องกันมิให้ภาคธุรกิจเกิดสภาวะการขาดสภาพคล่องหรือผิดนัดชำระหนี้และอาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและการทำหน้าที่ด้านสินเชื่อของสถาบันการเงิน อันอาจกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะทำให้ปัญหาทวีความรุนแรงและยากต่อการแก้ไขในภายหลัง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญโดยสรุป

๑) บทนิยาม (มาตรา ๓)

“ผู้ประกอบการวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบการวิชาชีพขนาดกลาง และขนาดย่อม

“วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” หมายความว่า วิสาหกิจที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท และไม่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มธุรกิจที่มีลักษณะตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วย
ธุรกิจสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ
สถาบันการเงินซึ่งประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการจ่ายเงินชดเชย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

๒) บททั่วไป (มาตรา ๔)

เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบอันเกิดจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
โคโรนา ๒๐๑๙ หรือจากมาตรการที่รัฐกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติอันเป็น
การระงับ ยับยั้ง และแก้ไขปัญหอันเกิดจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
ดังกล่าว กำหนดให้ “กระทรวงการคลัง” และ “ธนาคารแห่งประเทศไทย” ร่วมกัน
ดำเนินการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจตามวิธีการที่บัญญัติไว้ใน
พระราชกำหนดนี้

๓) ผู้รักษาการตามกฎหมาย (มาตรา ๕)

กำหนดให้ “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง” รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

๔) มาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติม (หมวด ๑ มาตรการสนับสนุน
การให้สินเชื่อเพิ่มเติม มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๔)

๔.๑) วงเงินกู้ของธนาคารแห่งประเทศไทย

นอกเหนือจากการให้กู้ยืมเงินตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
ธนาคารแห่งประเทศไทย พระราชกำหนดนี้กำหนดให้ “ธนาคารแห่งประเทศไทย”
มีอำนาจให้กู้ยืมเงินแก่ “สถาบันการเงิน” เป็นการเฉพาะคราวภายในวงเงิน
ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้ “สถาบันการเงิน” ให้กู้ยืมเงินแก่
“ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” ตามที่กำหนดในพระราชกำหนดนี้ โดยให้คิดในอัตรา
ร้อยละ ๐.๐๑ ต่อปี โดยการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินดังกล่าว นั้น อาจทำโดย
วิธีการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่สถาบันการเงินผู้กู้เป็นผู้ออกก็ได้ (มาตรา ๖)

๔.๒) ระยะเวลาในการยื่นคำขอกู้ยืมเงินต่อธนาคารแห่งประเทศไทย

กำหนดให้ “สถาบันการเงิน” สามารถยื่นคำขอกู้ยืมเงินต่อ
“ธนาคารแห่งประเทศไทย” ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้
บังคับ กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ แต่ในกรณีที่มีความจำเป็น
ต้องให้ความช่วยเหลือต่อไปและยังมีวงเงินเหลืออยู่ “ธนาคารแห่งประเทศไทย”
จะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกคราวละไม่เกิน ๖ เดือนก็ได้แต่ไม่เกิน ๒ คราว
และเงินที่ “สถาบันการเงิน” ได้รับนั้นต้องนำไปใช้ให้กู้ยืมแก่ “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ”
ที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด (มาตรา ๗
และมาตรา ๘)

๔.๓) เงื่อนไขการให้กู้ยืมเงินของสถาบันการเงิน

ในการให้กู้ยืมเงินแก่ “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” นั้น กำหนดให้ “สถาบันการเงิน” ต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) วงเงินที่ให้กู้ยืมต้องเป็นการให้สินเชื่อเพิ่มเติมจากยอดหนี้เดิมไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของยอดหนี้คงค้าง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ไม่รวมถึงยอดหนี้คงค้างของวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ วงเงินสินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพภายใต้การกำกับ และวงเงินสินเชื่อบัตรเครดิต ทั้งนี้ วงเงินที่ให้กู้ยืมดังกล่าวต้องไม่มีผลกระทบต่อวงเงินสินเชื่อที่มีอยู่เดิม

(๒) คิดอัตราดอกเบี้ยในส่วนสินเชื่อเพิ่มเติมตาม (๑) สำหรับระยะเวลา ๒ ปีแรกในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ต่อปี โดยไม่เรียกเก็บดอกเบี่ยจากผู้กู้เป็นระยะเวลา ๖ เดือนแรกนับแต่วันที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจได้รับสินเชื่อเพิ่มเติม โดยดอกเบี้ยที่ไม่เรียกเก็บดังกล่าวนี้ ให้สถาบันการเงินได้รับการชดเชยพร้อมกับกำหนดการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายตามข้อ ๔.๕.๓)

ทั้งนี้ ในการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจดังกล่าว กำหนดให้สถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการจ้างงาน อสังหาริมทรัพย์และอาคารชุด และการจดทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ อันเนื่องมาจากการให้กู้ยืมเงินตามมาตรการในพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๙)

๔.๔) ระยะเวลาในการชำระหนี้คืนแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย

กำหนดให้ “สถาบันการเงิน” ชำระคืนเงินที่ได้กู้ยืมตามพระราชกำหนดนี้พร้อมดอกเบี้ยแก่ “ธนาคารแห่งประเทศไทย” ภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่ได้รับเงินกู้ (มาตรา ๑๐)

๔.๕) การชดเชยความเสียหายและดอกเบี้ย

๔.๕.๑) คณะกรรมการกำกับการจ่ายเงินชดเชย

กำหนดให้มี “คณะกรรมการกำกับการจ่ายเงินชดเชย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนหนึ่งซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และให้พนักงานที่ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมาย เป็นเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสิ้นสุดลง เมื่อได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการเสร็จสิ้นแล้ว (มาตรา ๑๒)

๔.๕.๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับการจ่ายเงิน

ชดเชย

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินชดเชยให้แก่สถาบันการเงิน

(๒) ตรวจสอบการคำนวณเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(๓) แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบถึงจำนวนเงินชดเชยและสถาบันการเงินที่ได้รับเงินชดเชย

ในกรณีที่สถาบันการเงินใดมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความเสียหายจำนวนความเสียหาย หรือค่าชดเชย ให้เสนอข้อโต้แย้งนั้นต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งการได้รับเงินชดเชย และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๓)

ทั้งนี้ เมื่อกระทรวงการคลังได้รับแจ้งตาม (๓) แล้ว ให้กระทรวงการคลังเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ต้องมีการจ่ายเงินชดเชย ให้กระทรวงการคลังดำเนินการจ่ายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อมิให้เป็นภาระแก่สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องเกินสมควร (มาตรา ๑๔)

๔.๕.๓) การขอรับเงินชดเชยความเสียหาย

ในกรณีที่ “สถาบันการเงิน” ได้รับความเสียหายจากการให้กู้ยืมเงินแก่ “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” ตามข้อ ๔.๓) ให้สถาบันการเงินที่ได้รับ ความเสียหายได้รับชดเชยความเสียหายตามที่ “ธนาคารแห่งประเทศไทย” กำหนด โดยความเห็นชอบของ “คณะรัฐมนตรี” ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า

(๑) ร้อยละ ๗๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้อง กันสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวมของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม สำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีวงเงินสินเชื่อ ไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) ร้อยละ ๖๐ ของจำนวนเงินที่สถาบันการเงินต้อง กันสำรองเพิ่มเติมจากยอดหนี้รวมของลูกหนี้คุณด้วยอัตราส่วนของยอดหนี้ใหม่ ตามพระราชกำหนดนี้กับยอดหนี้รวม สำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีวงเงินสินเชื่อ เกิน ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยวิธีการคำนวณความเสียหายและความเสียหายที่ พึงได้รับการชดเชยดังกล่าวนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด และเมื่อครบ ๒ ปี ๖ เดือนนับแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ ก็ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการคำนวณเงินชดเชย แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไป (มาตรา ๑๑)

๕) การชะลอการชำระหนี้ (หมวด ๒ การชะลอการชำระหนี้ มาตรา ๑๕)

เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบอันเกิดจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้ “ธนาคารแห่งประเทศไทย” มีอำนาจสั่งให้ “สถาบันการเงิน” ชะลอการชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยของ “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” ที่มีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาทหรือลูกหนี้อื่นได้ โดยในการชะลอการชำระหนี้ดังกล่าว มิให้ถือว่าเจ้าหนี้นอกระยะชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้หรือลูกหนี้ผิคนัดชำระหนี้ โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการชะลอการชำระหนี้ ระยะเวลาการชะลอการชำระหนี้และวิธีการชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยที่ชะลอไว้นั้น ให้เป็นไปตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

หมายเหตุ :-

- ▶ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กล่าวคือ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นต้น

